

בסיעתא דשמיא

גליון

ילקוט שיחות ופנינים יקרים

שנה ט' גליון כ"ט (תנ"ז)

דברי תורה ומרגלאין טבין מהרה"ק
ציס"ע, פועל ישועות בקרב הארץ, לבן של ישראל
מרח רבי נפתלי צבי הלברשטאם זצוק"ל זי"ע
אבד"ק באבוב

שב"ק פרשת אמור

תורתנו מגן לנו היא מאירת עינינו הוא ימליץ טוב בעדנו

המעוניין לקבל את הגליון באימעייל בשבועות הבעל"ט ישלח הודעה ל- kutmordechai@gmail.com וירשום "מעוניין לקבל"

קול צדיק

אייראפע

03303900472

לעני' הרה"ח ר' משה דוד
בן הרה"ח ר' יצחק ע"ה

אמעריקע

1646-585-2944

לעני' הגר"ח ר' מנחם יחזקאל בן
הרה"ח ר' אהרן שמואל ע"ה

ארה"ק ת"ז

03-9516188

הוספות חדשות - שבוע פרשת אמור

לפי סדר הכנסתן למערכת

כל ההודעות והשמועסן בשלוחה 1

א. ליקוט עניינים קדושים מתוך שיחות קדשו של רבינו הק' אודות עבודת השי"ת שצריך להיות במחשבה זכה ונקיה מבלי שום עירוב מחשבות פסול ח"ו, ואף מבלי עירוב הרגשי הגוף הטבועים באדם מצד טבעו. א) עה"כ וכל אדם לא יהיה באהל מועד. ב) עה"כ אצל יוסף הצדיק שאמר הוציאו כל איש מעלי וגו' ולא עמד איש אתו. ג) החלצו מאתכם אנשים וגו' לתת נקמת ה' במדין. ד) עה"כ הנאמר אצל משה רע"א מהימנא ויפן כה וכה וירא כי אין איש. ה) בשם כ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש הראשון זי"ע עה"כ בפרשת ראה נתן נתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו. ו) על אומ"ל כל המוריד דמעות על אדם כשר הקב"ה סופרן ומניחן בבית גזיו. ח) על אומ"ל גבי מי שאין לו לצרכי שבת "לוו עלי ואני פורע". ביאור שזוהו אורו של רשב"י שאמר בסנהדרין כל המשחף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם שנאמר בלתי לה' לבדו.

ב. מה שאמר כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א לאחר האברכים שרבינו הק' היה "חד בדרא" שהורה על ענין בלתי לה' לבדו אפילו לבחורים צעירים ולא לחסידים ואנשי מעשה באים בימים.

ג. גילוי דעת שהורה רבינו הק' לומר מדי יום אודות הרחקת הפניות מתורה ועבודה וקיום המצוות.

ד. שיעור בספה"ק באר מים חיים פרשת אחרי (הקטע האחרון) מדבר אודות עבודת השי"ת בכונה טהורה מבלי שום פניה, וגודל הפגם של מי שמערב מחשבות פסול בעת העבודה.

ה. מועדים חזמנים - קידוש לבנה אצל רבינו הק', ולאחר משיב לאחר ששאלו טעם מה שנהגין למשמש בביצית אחר קידוש לבנה.

ו. דברי קודש ששמע רבינו הק' מהרה"צ רבי אברהם אנגלארד זצ"ל ששמעם מ"כ מרן אדמו"ר הקדושת ציון זי"ע שהבחור צריך להיות כמו צינור להשפיע על אחרים, וככל שישיפע על אחרים ישפיעו עליו מן השמים השפעה חדשה, ואם יפסק מלהשפיע גם השפעתו תיפסק, וגם מה שיש לו יאבד ממנו.

ז. אודות מה שסיפר רבינו הק' בקצה המופת מהגה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע שפעל ישועה לזמן דהו שהריאות שלו נאבדו ממנו בחליו רח"ל, והוסיף בה רבינו הק': "דאס איז געווען א נקמה אין דעם רשעות'דיגן דאקטער וואס האט גערעדט דברי עזות", ומצינו מקור טהור לנקמה זו בתהלים פרק מ"א, וביאור הדברים בדרך אפשר, ויתכן שהיו מכוונים כנגד רופא שאמר שאין תוחלת ותקוה במצב בריאותו של כ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל זי"ע שהיה אז תיכף לאחר שנתמוטט רח"ל. ענין הנקמה שהיה רבינו הק' מחכיר כנגד הדייטשען ימ"ש שרצו לעקור כרם ישראל. מה שאמר רבינו אודות המשפט והריגת הרוצח אייכמן ימ"ש.

ח. היכלולא דצדיקיא - ל אייר - יומא דהילולא קדישא של דהה"ק רבי דוד מטאלנא זי"ע. רבינו הק' מספר אודות שיח דברים עם אחד מחסידיו על מסחרו בשוורים ברה"ק קודם תקיעת שופר, ומה שהשיבו לאחר שנתאוון בפניו שאין ברצונו לדבר ממסחרו בשעה נעלה זו.

ט. דברים נוראים שאמר רבינו הק' בשנות הנהגתו אחר שסיפר סיפור זה בסעודתא דדוד מלכא משיחא שמי שיש לו קושיות על הצדיקים צריך לתקן עצמו, וחררה על דברי הרה"ק רבי אלעזר מליזענסק זי"ע במכת"ק הנדפס בסוף ספר נועם אלימלך בענין הנ"ל.

י. רבינו הק' מספר אודות ביקורו של הרה"ק הדברי יחזקאל משינאווא זי"ע אצל הרה"ק רבי דוד מטאלנא זי"ע, ואודות בקשת המחילה שפייסו שנים רבות לאחר מכן רגעים אחדים לפני הסתלקות הרה"ק רבי דוד מטאלנא זי"ע לגנוז מרומים.

יא. רבינו הק' מספר אודות המתקה שהמתיק הרה"ק רבי דוד מטאלנא זי"ע ענין הקפדה שהיה בין הרה"ק רבי יעקב ישראל מטשערקאס זי"ע לאחיו הגדול הרה"ק רבי אהרן מטשערנאבל זי"ע.

יב. רבינו הקל' מספר אודות חזונו בניסו שהזכירו עצמם אצל הרה"ק רבי יעקב ישראל מטשענקאס ז"ע ולאחר שעשה מה שעשה בשם שכבר נוסעו אצל אחיו הרה"ק רבי דוד מטאלנא ז"ע.

יג. **היכלו לא דצדיקיא** - י"א אייר - יומא דהילולא קדישא של הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ ז"ע. שיח דברים אודות מה שהורה כ"ק מרן אדמו"ר הקדושת ציון ז"ע לקרוא לרבינו הקל' נפתלי צבי ע"ש הרה"ק מראפשיץ ז"ע. פרטים אודות נתינת השם לרבינו הקל' בשעת הברית ע"י כ"ק מרן אדמו"ר הקדושת ציון ז"ע. מה שהשיב רבינו הקל' לאחר ששאלו אם כשנתנים שם ע"ש צדיק יש לזה השפעה קדושה על הילד. שיח דברים שאמר רבינו הקל' בענותותו על מה שקראו לו נפתלי צבי ולא ע"ש שאר זקניו שהיו קרובים יותר.

יד. רבינו הקל' שמע הרבה ענינים מהרה"ק מראפשיץ ז"ע בימי זעם המלחמה שדרו בדירה אחת והיו ישינים בחדר אחד קרוב לשנה. י"א אייר הוא אחד מגו היארצייטן שמרן הדברי חיים ז"ע לא אמר בהם תחנון.

טו. הדרכה קדושה שאמר רבינו הקל' לשת' בחורים מבני אשכנז שנתקברו לכ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל ז"ע, עפ"י דברי הרה"ק מראפשיץ ז"ע.

טז. מה שסיפר רבינו הקל' לאחר שליווהו לאחר שנשתתף בשמחתו מה שהשיב הרה"ק מראפשיץ ז"ע לאחד שעוררו על מה שהוא הולך יחידי בלילה, ומה שהפטיר רבינו הקל' על עצמו. ועוד מילין קדישין שאמר רבינו הקל' כשהיו רוצים ללוותו בדרכים.

יז. רבינו הקל' אמר בשם הרה"ק מראפשיץ ז"ע שאמר שיש בכוחו להוציא מים מן הכותל אלא שאין צריך לזה.

יח. **רבינו הקל' מספר אודות נסיעתו הראשונה של הרה"ק מראפשיץ ז"ע להרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק ז"ע.**

יט. ענינים קדושים ממהרה"ק מראפשיץ ז"ע שסיפר רבינו הקל' בסעודת הילולא י"א אייר שנת תש"ס (סמוך ונראה קודם שנתעלה רבינו הקל' למלואת מקום אביו ז"ע בהנהגת העדה). ואמר שרוב הדברים שמע מפי זקנו כ"ק מרן אדמו"ר הקדושת ציון ז"ע וכ"ק אביו מרן אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל ז"ע. ובסופם חזר בלהבת אש דברי קודש מספה"ק תפארת שלמה עה"כ בפ' וארא רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי, ועוד את קהל הקדוש להתפלל על בראות השלימות של כ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל ז"ע.

כ. דברי קודש שאמר רבינו הקל' בשנות בחרותו בירושלים עפ"י מה שמביא בספה"ק דברי חיים בפ' נח בשם רבו הרה"ק מראפשיץ ז"ע, ורבו הרה"ק רבי אשר זעליג מרגליות זצ"ל קלס דבריו מאד וחזר עליהם לפני חסידים ואנשי מעשה בשם רבינו הקל'.

כא. רבינו הקל' מספר אודות שיח דברים בין שרפי קודש תלמידי הרה"ק הרבי מלובלין ז"ע להחליט ביניהם מי יעמוד בראש החבורה ומה שאמר הרה"ק ר' הערשלי אדשטייבער ז"ע. ומה שאמר ע"ז הרה"ק מראפשיץ ז"ע.

כב. **נשים צדקניות** - י"א אייר - יום היארצייט של הרבנית הצדקנית מרת העסא בת הרה"צ רבי יוסף זצ"ל, מחבחה"ט של מרן רבינו הקל' ז"ע. שיח דברים אודות יום פטירתה, ויום הקמת המצבה שהיה בל"ג בעומר. מכת"ק שכתב רבינו הקל' לידיו תיכף אחר אירוסיו, ואודות שאין שום קיום לכסף נדוניא, דברים יקרים מאד. מילין זעירין מתוך מכתב שכתב הרה"צ רבי אשר זעליג מרגליות זצ"ל לרבינו הקל' אחר אירוסיו, שממנו נשמע שרבינו הקל' התנה עמה כמה תנאים, ולא נדעו לנו.

כג. **אורח צדיקים כאור נוגה** - סיפור פלא שניכר ממנו רוח קדשו של רבינו הקל' שאירע כמה שנים קודם שנתעלה רבינו הקל' למלואת מקום אביו בהנהגת העדה.

כד. דברי קודש בשם הרה"ק מראפשיץ ז"ע עה"כ בפ' תולדות אולי ימושני אבי וגו'.

כה. רבינו הקל' מספר מה ששמע מוכ"ק זקנו מרן אדמו"ר הקדושת ציון ז"ע שביאר החילוק אודות עבודת הרה"ק דביבורים שלו שהיו נראין כדברים פשוטים ובאמת גזו בהם סודות עליונים, ואף שכל תלמידי הרה"ק הרבי מלובלין עמדו במעלה זו, מ"מ הרה"ק מראפשיץ ז"ע היתה לו מדרגה גדולה יותר בזה, וביאור החילוק.

כו. רבינו הקל' מספר אודות מה שאמר הרה"ק מראפשיץ ז"ע שחילוק בינו לבין עובדי ה' אחרים "אין מיט א טייניק בראנפן נאכן דאווענען". ביאור רבינו הקל' עפ"י מה שבתחילת שמו"ע מזכירין את האבות. ועוד ביאור עפ"י בב' דברי רש"י בתחילת פרשת תולדות שלפום ריהטא נראין כסותרין זה את זה.

כז. סיפור ששמע רבינו הקל' מוכ"ק זקנו מרן אדמו"ר הקדושת ציון ז"ע אודות אחד מתלמידי הרה"ק הרבי מלובלין ז"ע שלא מצא מנוח לנפשו אחר פטירת רבו הקל', ומה שאירע בבואו לראפשיץ.

כח. דברי קודש שביאר רבינו הקל' עפ"י סיפור הג"ל הפסוק ויאמר ה' סלחתו כדברך, ופירש רש"י בשביל שאמרת פן יאמרו הגוים מבלתי יכולת ה' וגו'.

כט. השתלשלות זיווגו של הרה"ק רבי מענדלי לינסקער ז"ע עם בת הגה"ק רבי איציקל האמבורגער זצ"ל, ואיך שסיבב המחמתן שהרה"ק רבי מענדלי לא ישא אשה לשם ממון. וע"י שעמד בנסיון נולד לו אח"כ הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ ז"ע.

ל. הרה"ק מראפשיץ ז"ע נולד ביום הסתלקות הבעש"ט הקל' ז"ע, והוא ענין זרזר השמש ובא השמש.

לא. רבינו הקל' מספר על ענין רוח הקודש שהרגיש הרה"ק מראפשיץ ז"ע איזה פירוד לבבות זקה מן הדקה בין שנים מתלמידיו, ולאחר מכן הרגיש שוב ברוח קדשו שכבר השלימו ביניהם ועקרו כל מחשבת פירוד מביניהם.

לב. דברי קודש ששמע רבינו הק' ז"ע מפי זקנו כ"ק מרן אדמו"ר הקדושת ציון זי"ע בשם הרה"ק מראפשיץ זי"ע שבכל מידה אפשר לעבוד את ה' בין טובה בין רעה אם מכוון לבו לשמים, אולם עדיין יש חילוק ביניהם, וביאור הדברים.

לג. דבר צחות שאמר הרה"ק מראפשיץ זי"ע לאחד הבחורים כאשר דרש אצלו היכן הוא אוכל, והשיבו: "איך עס טעג".

לד. דברי קודש בשם הרה"ק מראפשיץ זי"ע על גודל המעלה של השומע דיבורים מפי הצדיק שזה מעורר לבו ומלהבו לעבודת הבה"ה ולפיכך צריך לשמוע דברי הצדיק וסיפורים שמספר אף שכבר שמעו ממנו כמה וכמה פעמים.

לה. ב' ענינים קדושים שסיפר רבינו הק' בסעודת הלילוא של הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ זי"ע באחת משנות ה-תש"ל, בהוראת כ"ק אביו מרן אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל זי"ע.

לו. מה שהתבטא רבינו הק' זי"ע באחת משנות הנהגתו בשב"ק פרשת בשלח, כשאחד ממקורביו אמר לו שהיה לו "עולם" גדול יותר ממה שהיה לזקנו כ"ק מרן אדמו"ר הקדושת ציון זי"ע.

לז. דברי קודש בשם הרה"ק מראפשיץ זי"ע לפרש הבקשה ונא אל תצרכינו לא לידי מתנת בשר ודם, היאך מבקשים הצדיקים בקשה זו בעוד שהם נהנים כל ימיהם מכספי חזולת. רבינו הק' מרחיב הדברים גם בענין הארון והמנוחה שיש על ב' סוגים של תומכי תורה.

לח. מילים אחדים אודות דברי קודש הנ"ל, ושאלו היה לנו הזכיה לאסוף צדקה בתקופת החובות עבור צדיק הדור. ואודות מה שאמר רבינו הק' לאחת מהבורות הבורים שאספו כסום הגון עבור החובות, שימשיכו בעבודתם הקדושה כי הוא "דבר שהשמה תלויה בו".

לט. דברי קודש עה"כ וקדשתו כי את לחם אלקיך הוא מקריב, שכח המשלח בשלח.

בעזרהשית נוספה עוד במשך יום ה' ויום ו' את מעמד הקמת המצבה ביום י"ג אייר תשס"ה, ושיחות קודש אודות פסח שני, ואודות כתיבת הצוואה הקדושה שהיה בערש"ק פרשת אמור פסח שני שנת תשל"ה. ועובדין קדישין מישועות נפלאות שנושעו בני ישראל אצל ציון הקדוש.

אברר מקחו של צדיק - רבינו הק' אומר בשם רבינו בחי" שהארון ובי הארון הארזים אלוהי התורה ותלמי התורה, וגם אמורה נצטוו ללמוד התורה ותלמי התורה, ומה שצרכו הארון ללמוד בקודש הקדשים כיון שזה ראוי אף לתלמי התורה מאלה אלוהי שיהיה שנים נתינים כולם אלא מקבלים. אנו לא מצאנו זאת ברבנו בחי", ואלו מצאנו מקורו בספר קדוש אחר, הוי"ח מקורו (א יסא"ר הודעה אף ככ בשלושה 8.

אברר מקחו של צדיק - רבינו הק' אומר בשם צדיקים אברהם הכתוב ושאלתם מים בששון מלפנינו היותה שהיונה היא כמו מלפנין שאחר שהפירו המלפנין יבא כ"א לשאוב ממנו מים, וכן אצל וסוף תפלת הצדיק אפשר לאחרים להמשיך שם את כח היותה.

משיב כהלכה - ביאור זה מוזכר כמה פעמים בספר"ק י"ט א"ב בשם קדמונים. אף הראו מקומו לספר"ק אלה יתקב מהנה"ק המעיד מדבנא ל"צ"ב בפרשת בשלח, וכ"ק מרן אדמו"ר מהר"ש זצוק"ל זי"ע הצבירו בדברות קדשו המובספן בהגדה של פסח בית צדיקים זמא"ר ק"י.

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

זכות שבוע פרשת בה"ב שחל בו יום ההילולא של התנא האלוקי רשב"י

נתנדב ע"י האי גברא רבה וקירא איש חי ורב פעלים העושה ומעשה למען רבנות אלפי ישראל העולים למקור את ציון המצוינת קודש הקדשים רבינו הק' זי"ע ביום ל"ג בעומר זה י' שנים למלאות כל צרכיהם במאכל ובמשתה ושאר הצטרכויות על צד היותר טוב

ה"ה הרה"ח רבי משה שמעון רייכבערג שליט"א

זכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי חכות רבינו הק' אשר העיד על עצמו

רבי שמעון בר יוחאי וועט זיין בני מזיר ל"ג בעומר

יגן בעדו ובעדו ביתו ובעד כל יוצ"ח להתברך בכל מילי דמיטב, וימלא ה' כל משאלות לבו לטובה לברכה ולישועה עדי נזכה לבנין הבית השלישי בבית גזא"צ בב"א

ילקוט שיחות ובגדים יקרים

שזכינו לשמוע מכ"ק מרז אדמו"ר הגה"ק ציס"ע זצוק"ל זיע"א

האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים

ע"י שישראל מתאחדין בחבורה יחדיו יזכו שהגאולה העתידה תהיה באופן של רחמים וינצלו מחבלי משיח בגשמיות וברוחניות * כשישראל מחזיקין עצמן בחבורה דומין לאגודה של קנים שקשה לשבך

ס'איז ידוע וואס דער תפארת שלמה זאגט אין פרשת ויחי (בראשית מ"ט, א') - האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים - זאגט דער תפארת שלמה, אז ס'איז דא א פסוק אין שיר השירים (א, ד') משכני אחרך נרוצה - זאגט ער אזוי - אז מ'איז קונה א בהמה במשיכה, איז דא צוויי אופנים - אין די דרכי הקנייה איז דא צוויי אופנים - איין אופן פון "הכנישה במקל" - ער געבט די בהמה א קלאפ, און די בהמה גייט, האט ער זי קונה געווען, אדער "קורא לה והיא באה" - ער רופט די בהמה, און די בהמה קומט צו - מחמת זיין רופן איז די בהמה געגאנגען.

וואס איז די נפקא מינה ביי די צוויי? אז ביי "הכנישה במקל" שטייט דער מענטש אונטער די בהמה - די בהמה שטייט פאַרנט פון אים און דער מענטש שטייט פון אונטן, און ער געבט איר א קלאפ מיט א מקל, אבער אויב ס'איז "קורא לה והיא באה", איז דער פשט אז דער מענטש שטייט פאַרנט פון די בהמה, און ער רופט די בהמה צו זיך - שטייט דער מענטש פון פאַרנט.

זאגט ער - אונז בעהט'מיר ביים אייבערשטן - משכני - ווען דער אייבערשטער וועט אונז מושך זיין פון גלות - ער וועט אונז ארויס נעמען פון צווישן די אומות העולם - זאל זיין "קורא לה והיא באה", דאס הייסט אחריד נרוצה - אונז וועלן מיר נאכגיין נאך דיר - אז ס'זאל נישט זיין קיין "הכישה במקל" - די חבלי משיח ווערן אָנגערופן "הכישה במקל", וואס מ'שלאגט אונז כסדר - בעהט'מיר, אז ס'איז שוין געווען גענוג "הכישה במקל", ס'זאל שוין זיין פון יעצט אָן "קורא לה והיא באה" - משכני - אחריד נרוצה.

איז, האספו - אז עטס וועט'ס זיך צוזאם האלטן, ואגידה - אגידה איז א לשון המשכה - את אשר "יקרא" אתכם באחרית הימים - אז עטס וועט'ס גערופן ווערן, נישט חלילה מ'וועט ענק דארפן צו שלאגן, נאר את אשר "יקרא" אתכם באחרית הימים.

און נישט נאר אז מ'וועט ניצול ווערן פון חבלי משיח בגשמיות - אז די גוים זאלן אונז נישט שלאגן, זאלן אונז נישט פייניגן, נאר מ'וועט ניצול ווערן אין דעם זכות מחבלי משיח ברוחניות אויך.

ווייל ווי שווער די חבלי משיח זענען מטעם ענין הגשמיות וואס מ'פייניגט, און לא עלינו אונזער דור איז א דארך געגאנגען אזוי פיל צרות, נאך און נאך אסאך מער איז דער ענין הרוחניות.

מ'זעהט היינט דאס הפקירות אין די גאס וואס ס'מוט זיך אָפּ, ווי ס'זעהט אויס, און ממש ס'דייסט אוועק יעדעס אידישע קינד, און מ'דארף האבן ניסי ניסים צו בלייבן ביי אידיש'קייט. און דער כח איז נאר, דער כח המאחד, וואס אידישע קינדער האלטן זיך צוזאמען.

מ'זאגט א משל, אז א "אגודה של קנים" קען קיינער נישט צוברעכן - אז מ'נעמט איין שטעקעלע קען מען עס לייכט א דארך ברעכן, אבער טאמער ס'איז דא א גאנצע בינטל פון שטעקענעס צוזאמען, איז כמעט נישט קיין מציאות אז מ'זאל עס קענען צוברעכן.

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו הוא ימליץ טוב בעדנו

דברות קודש מרבינו הק' זי"ע ליום ל"ג בעומר היולולא דרשב"י

וע"כ מורין בקשת לרמו שיום הזה הוא עת
רצון לקבל תפילתנו.

אולם עדיין יש לדקדק לפי"ו למה אמר
הכתוב ירננו אל קל חי, לשון רנה, צימור
הול"ל יתפללו.

ו"ל דהנה איתא בגמ' שבת (ל"ג ע"ב)
דכשרשב"י וצנו נחצאו במערה, כולי יומא
גרסי וצדיקן כלויי לבשי מיכסי ומללו. ומקשין
דהלא איתא (שם י"א ע"א) שרשב"י היה
מפסיק את לימודו לק"ש ולא לתפילה, ומאי
ומללו. ומירצו שם התוס' (ד"ה כגון רבי שמעון)
דהכוונה לק"ש. אך הא גופא קשיא, למה
נקטו לשון מללו, הול"ל מיכסי וקראו קריאת
שמע. עוד קשה, דאיך ילא רשב"י מצות ק"ש
בשלימות, והלא איתא בצרכות (י"ד ע"ב)
הרואה שקבל עליו עומ"ש שלימה וכו' יקרא
ק"ש ויתפלל, וזו היא מלכות שמים שלימה,
ואטו רשב"י שלא התפלל היה ח"ו מחסר
בשלימות מצות ק"ש שהיא קבלת עול מ"ש.

ונראה עפ"י דברי קודש הגאונים באמת
בספה"ק נועם מגדים (פ' מנורה) שכתב, דאף
שאמרו רז"ל אסור לאדם לתצוה צרכיו בשבת
מ"מ דיקן גדול יכול להצמיח ישועות אפילו

ביום זה אפשר לכל אחד להמשיך ישועה לעצמו
ע"י שיזכיר שבחי השם יתברך ולא דוקא בדרך
תפילה שהמקטריגים יכולין לעכבה חלילה

מספרים שאיש אחד צא אל הרח"ק רבי
משה מראוואדוב זי"ע להזכיר עצמו
לפקודת ישועה, וזה לו לצא אליו צל"ג
צעומר כי אז עת רצון להתפלל ולפעול
ישועות זכות רשב"י. ואמר על זה רמו
בפסוק (תהלים פ"ד, ג') לבי ובשרי ירננו אל
קל חי, לבי נוט' ל"ב יום, דהיינו שכבר
עברו ל"ב ימי העומר, ועכשיו הגיע ובשר"י
נוט' רצן שמעון בר יוחאי, דהיינו ל"ג צעומר
יומא דהיולולא דילי, והיום הזה מסוגל
להתפלל ולקיים ירננו אל קל חי, שאז
הקצ"ה מקבל התפילות. וידוע שצראוואדוב
היה ל"ג צעומר יום ישועה ועת רצון,
ואומרים שהגה"ק הרברי חיים מצאנז זי"ע
הוא אשר גילה לו ענין זה בהיותו אבן.

ועל פי זה יבאר הטעם שנוהגין לירות
בקשת ציום ל"ג צעומר (הובא בספה"ק בני
יששכר חודש איר מאמר ג' אות ד'), כי קשת מרמו
לתפלה, כמו שמרגש אונקלוס הכ' בפרשת
וחי (בראשית מ"ח, כ"ב) אשר לקחתי מיד
האמורי בחרבי ובקשתי, צללותי וצבעותי.

שצנת בלל תפילה, כי אמרו רז"ל (בבא מציעא פ"ה ע"ג) דציוס תענית אמרו ר' חייא וצניו משיב הרוח ונשיב זיקא, מוריד הגשם ואתא מיטרא, הרי שחפלת לדיקים נשמעת אפילו בלל שאלה להדיא, רק בזה בללד שמוכרים שצמי הצורא יתצ"ש פועלין ישועות. והציא מהאלשיך הק' שפי' בזה מאה"כ (ישעי' ס"ה, כ"ד) והיה מרם יקראו ואני אענה, פי' טרם יקראו בצקשה כבר אענה, והא כינל, על זה אמר עוד הם מדברים, שצמחו של מקום, ואני אשמע. ולפי' כשהלדיק מדבר שצמחו של מקום שצנת, שומע השי"ת ושולח עזרתו אפילו בלל תפילה מפורשת. עכדה"ק.

ועד"ז יתפרש מאה"כ בתהלים (ק"ו, מ"ד) וירא בצר להם בשמעו את רנתם, דצשמיעת רנה ושצח לחוד ראה השי"ת בצר להם והושיעם.

ולפי זה בודאי גם רבי שמעון בר יוחאי כסקרא קריאת שמע ואמר את הפסוק ונתתי מטר ארצכם בעתו וגו' פעל בזה דאתא מיטרא, וכן פעל בק"ש כל מיני ישועות בני חיי ומוזני, כי צאמרו ואספת דגנך ותירשך ויצהרך השפיע מזוני, וכשאמר ואבלת ושבעת פעל חיי דהיינו צריאות הגוף לשובע, וצאמרו ושננתם לבניך פעל ישועות צצני בנחת דקדושה. וצדך הזה קיים מצות התפילה. ולכן אמרו על זה הלשון ומללו, כי הק"ש הימה תפלתו. וספיר הימה קבלת עול מלכות שמים שלו בשלימות, דאין לך תפילה גדולה מזו.

ואולי זהו הטעם שלי"ג צעומר הוא עת רצון מיוחד, כי מעלה גדולה יש לתפילה

בצופן הנ"ל דוגמת רש"י כי בצופן זה היא נסתרת מפני המקטריגים, וע"ד המבואר בספה"ק זרע קודש (פ' בשלח עה"פ מה תזעק אלי), דכשרואה הלדיק שיש קטרוג וצריך להסתיר תפלתו שלא ירגישו המקטריגים שהוא מתפלל הרי הוא מסתיר תפלתו דציבור, עיי"ש דצצה"ק. ועוד דצאופן זה שאינו מתפלל להדיא רק מדבר שצמחו יתברך שמו, נסתרת תפלתו מפניהם. ואף שבספה"ק נועם מגדים כתב שרק צדיק גדול פועל ישועות באופן זה, מ"מ יתכן דבהאי יומא ובותי' דרשב"י מגין על ב"א לפעול שיתקבלו תפילותיו בבהאי גוונא.

ואחי ספיר הלשון לבי ובשרי ירגנו' דייקא, להגיד שציומא דהילולא של רש"י הוא עת רצון להתפלל לפי דרכו צקודש, דהיינו ע"י שצח ורנה וזמרה לחוד.

יש לרמוז ענין הנ"ל בצאח"ל (צרכות ו' ע"ג) אגרא דבי הילולא מילי, שציוס ההילולא של רש"י ראוי לערוך מילי דהיינו דברי שצח (ע"ד שבי האלשיך הק' הנ"ל, דעוד הם מדברי"ס מוסב על דברי שצח, וכמו"כ מילי פי' דברים) ויקבל אגרא מתן שכרו בצדו היינו שמתקבל תפלתו לרצון לפני אדון כל.

בהאי יומא רבה צריך כ"א לקבל על עצמו להיות לו לב טוב, וזהו עיקר ההכנה לקבלת התורה

בתהלים (צ"ג, י"א) אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. יש למנוח סמן בצפוק זה ליום ל"ג צעומר, בהקדם לתת טעם לכמה עניינים הקשורים להאי יומא רבה, הנה איתא

בספה"ק בני יששכר (במאמר ראשון ל"ג צעומר) של"ג צעומר מרומנו צענין לב טוב, כי כבר עזרו ל"ב ימים ונשארו טו"ב ימים עד גמר חמשים יום של ספירה. והוא מאריך שם צענין הלו, וצתוך הדברים כתב שציוס זה שהוא טו"ב ימים לפני שבועות זמן מתן תורתנו מתחיל להתנונץ בו ענין טו"ב דהיינו תורה כאח"ל (צ"ק י"ז ע"א) אין טוב אלא תורה, ולכן נתגלה בו אור הגנוח צימי רשצ"י שגילה סודות התורה ציוס הזה.

ועפ"י דבריו הק' י"ל שעוד כוונה פשוטה נרמזת צוה, שאחר שמונין ל"ב יום ומשיגין ציוס זה ענין לב, יכול אח"כ לבוא לבחי' טוב, אין טוב אלא תורה, כי ע"י שמקבל האדם לב הרי זה הכנה נכונה לענין טוב, דהיינו מתן תורה בחג השבועות הצעל"ט, שהרי לפני מתן תורה כתיב (שמות י"ט, צ) ויחן שם ישראל נגד החר, וברש"י כאיש אחד בלב אחד, וזה היה כמו תנאי למתן תורתנו, ולכן אחר שמשיגין בל"ג צעומר ענין לב אחד, יכול לבא אח"כ חג השבועות שבו קבלנו את התורה ואין טוב אלא תורה.

ואיתא בקדמונים דמה שלומדים מסכת אבות צין פסח לשבועות הוא משום שבפרקי אבות מובאים עניני התנהגות צדרך ארץ, וזה הכנה למתן תורה כאח"ל (אבות פ"ג מ"ו) דרך ארץ קדמה לתורה. ולכן אחר שציוס ל"ג צעומר משיגין בחי' לב, דהיינו שמקבלין לב "א הַאָרֶץ" המרגיש את הזולת, יכול לבוא אח"כ ענין טוב זה תורה, כי אחר שמקבלין לב טוב ודרך ארץ ראויין לקבלת התורה.

ויחנן דמהאי טעמא פסקה מיתת תלמידי ר"ע בל"ג צעומר, כי טעם מיתתם היה

משום שלא נהגו כבוד זה צוה כדאיתא בגמרא (יבמות ס"ב ע"ב), וציוס הלוה שקבלו בו לב טוב ונתבטלה המחלוקת שציניהם ע"י הלב טוב מיד פסקה מיתת מהם.

והנה צתרגוס אונקלוס תרגם הפסוק (בראשית מ"ח, כ"ב) ואני נתתי לך שבבם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי, בצלומי וצבועמי, הרי שהקטת מרמזו לענין התפילה. ואולי זהו הטעם שמורין בקטת בל"ג צעומר (כדאיתא בספה"ק בני יששכר חודש אייר מאמר ג' אות ד'), כי אמרו רז"ל (תענית צ' ע"א) איזהו עבודה שבלב זו תפלה, וכיון שציוס זה מקבלין לב, על כן הוא עת רצון להסתכל בו בעבודה שבלב זו תפילה, והיא מרומזת צחרי "ובקשתי", לכן מורים בקטת.

וצוה יש להצין הא דאיתא צשו"ע (או"ח סימן כ"ח ס"א), לעולם ציוס שיהיה פורים יהיה ל"ג צעומר וסימן פל"ג עכ"ל. וחז"י מזה שיש שייכות לפורים עם ל"ג צעומר.

ויש לומר צוה דהנה כתוב צמגילת אסתר שאחר שהמן אכל צבעודת אסתר עם אשורוש יא שמה וטוב לב, ומצואר בספה"ק קדושת לוי (לפורים) דלכן נאמר צהמן ענין טוב לב שהוא דבר שבקדושה, משום דצהיותו צבעודת אסתר הציאתו אסתר לסטרא דקדושה והפרידתו מסטרא דטומאה, ועי"ז נתבטלה חיותו וצאה לו מפלתו. ונמצא שכל הנס דפורים צא ע"י שנתנה צו אסתר ענין טוב לב. והרי גם יום ל"ג צעומר הוא ענין טוב לב, ולפיכך שורש אחד להם וחלים שניהם צאותו יום.

ועפ"י יש ליתן טעם על מה שעושים
שמחה וסעודה בל"ג בעומר, שהוא עפ"י
הכתוב במשלי (ט"ו, ט"ו) "ושוב לב" משתה
תמיד.

וכזה יבואר הכתוב הנ"ל, אור זרוע
לצדיק, שציוס זה גילה הנדיק בוצינא קדישא
התנא האלוקי רשצ"י סודות התורה מאור
הגנוז, ולישרי ל"ב היינו שנמישר הלצ אחר
שעברו ל"ב ימים של הזדככות ימי הספירה,
שמחה, ולכן הוא יום שמחה, כי טוב לב
משחה תמיד.

וראוי לבל אחד בהאי עידנא לפשפש
במדותיו ולהשתדל לקבל לב טוב, טוב
לשמים וטוב לבריות. וזה הכנה דרבה
לקראת יום מתן תורה הממשמש ובא
לקראתנו.

כל איש ישראל צריך לעבוד את השי"ת לפי
שורש נשמתו ואל יבקש להלך בגדולות ממנו

איחא צמק' שבת (ל"ג ע"ב) דכשילא
רשצ"י וצנו ר' אלעזר מן המערה, ראו
אנשים שעוסקים בחרישה זריעה, אמר
מניחין חיי עולם ועוסקים בחיי שעה, כל
מקום שנתנו עינינו מיד נשרף, יתה צת קול
ואמרה להם להחריב עולמי יאלחם, חזרו
למערכתכם, ואחר י"ב חודש ילאו שנית, וכל
היכא דהוה מחי ר' אלעזר הוה מסי ר"ש,
צהדי פניא דמעלי שבתא חזו ההוא סבא
דהוה נקט תרי מדאני אסא ורהיטו צין
השמשות, אמרו לי' הני למה לך, א"ל לכבוד
שבת, ומיסגי לך צהדי, חד כנגד זכור וחד

כנגד שמור, א"ל לצרי' חזי כמה חציצין מזות
על ישראל, יחיב דעתייהו. וקשה דמתיקרא
מאי קסבר ולצסוף מאי קסבר, ולמה צתחלה
שרף עיניי חיי שעה ולצסוף לא. וגם למה
נחה דעתו של ר' אלעזר אחרי ששמע דברי
ההוא סבא, והלא טענתו היתה שעוסקין בחיי
שעה, ומה יועיל צוה שחציצין מזות לישראל.

והנראה צוה דהנה אמז"ל צמק' צרכות
(ל"ה ע"ב) ואםפת דנגך הנהג צהן מנהג דרך
ארץ דברי ר' ישמעאל, רשצ"י אומר אפשר
אדם חורש צשעת חרישה חורע צשעת זריעה
וקולר צשעת קצירה וכו' תורה מה מהא
עליה, אלא צומן שישראל עושין רצונו של
מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים וכו', אמר
אצ"י הרצה עשו כר' ישמעאל ועלתה צידן,
כרשצ"י ולא עלתה צידן. ולכאורה וכי ח"ו
אצ"י צא לספר בצגותו של רשצ"י שדרכו לא
עלתה.

וי"ל הענין דאיחא צמקת שבת (י"א ע"א)
דרשצ"י היה פטור מן התפילה דתורתו
אומנתו, ולכן כשיצא מן המערה אמר מניחין
חיי עולם ועוסקין בחיי שעה, אשר זה מוסב
על תפילה, כמו שאמר רבא הלשון הזה (שבת
י"א ע"א) על אלו שמאריכין צתפלה שעוסקים
בחיי שעה. ורשצ"י שהיה פטור מן התפילה
ולא עסק צה אזיל לטעמי' וסבר שאין לעסוק
בחיי שעה דהיינו תפלה.

אולם אמרו רז"ל (אבות פ"א מ"ב) על שלשה
דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה
ועל גמ"ת, וידוע שכל אחד ואחד יש לו
תפקיד מיוחד שעבורו הגיע לעלמא הדין
לתקן הענין הלו, זה צא להרבות בתורה, זה

זא להרצות בתפילה, והשלישי זא לתקן ענין גמ"ח וכו', וכלפי זה אמר מרן הגה"ק הדברי חיים מצאנז זי"ע עה"פ (בראשית מ"ד, י"ט) ואל יחר אפך בעבדך כי במוך בפרעה (מוזא בספס"ק קדושת יו"ן שס, וצפ' קרח), דהכ' זא לרמוז, שלא יחר לו לאדם על האופן והדרך שעלה בגורל חייו לעבוד אה השי"ת, והוא מנטער על שאינו מגיע לקרסולי אחרים הגדולים בתורה או מפזרים ממון הרצה לזדקה וכיו"ב, וזה ואל יחר אפך בעבדך, צעזדות השי"ת שלך, כי במוך, כמו שאתה צורש, בפרע"ה, קן אתה בהתגלות, (כפרע"ה מלשון התגלות ע"ד כי פרעה אהרן), ולפי שורש נשמתך מוכרח להיות קן ולא צאופן אחר, ואתה צריך לעבוד עבודתך לפי שורש נשמתך.

וכל איש ישראל נצרך להאי עלמא עם תפקידו המיוחד ואי אפשר בלעדו, וכידוע מהמרומז צרש"י עה"פ (בראשית י"ד, כ"ד) בלעדי רק אשר אבלו הנערים וחלק האנשים אשר הלבנו אתי ענר אשכול וממרא הם יקחו חלקם, וכתב רש"י, ואע"פ שעבדי נכנסו למלחמה שנא' הוא ועבדיו ויחס וענר וחזיריו יצאו על הכלים לשמור, אפילו הכי הם יקחו חלקם, וממנו למד דוד המלך שאמר (שמואל א' ל', כ"ד) בחלק הירוד למלחמה ובחלק היושב על הבלים יחדו יחלוקו. וכמו קן הלומד תורה הוא העומד בקשרי המלחמה עם השטן, והשני המתפלל על חיי שעה או שעוסק בגמילות חסדים, הוא כיושב על הכלים היינו כלי ורכי החיים של התלמידי חכמים, ושניהם יחדו יחלוקו, כי אי אפשר לעולם בלא זה ובלא זה.

וכבר גלוי וידוע שכלל ישראל הם קומה שלימה, וכשם שאין הגוף שלם ואין הקומה שלימה עד שיהיו זה כל האצרים יחדו מן הראש ועד העקביים, כך יש צורך ונחיצות לראשי העדה ועיני העדה שהן בעלי המוח ועוסקי התורה, ויש צורך בלב העדה שהם העוסקים בעבודה שבלב זו תפלה, וצריך לידי העדה ורגלי העדה שהם בעלי המעש העוסקין צמעשים טובים, והכל תלוי צשורש הנשמה.

זה שאמרה הצת קול לרשצ"י כשהתרעם על שעוסקין צחיי שעה דהיינו תפילה, להחריב עולמי ילאחס, כי על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמ"ח, ועבודה זו תפלה, ואם יחסר ענין התפלה יחסר אחד מעמודי עולם ויחרב, וקיצל רשצ"י את הדברים, ולכן אחר שינא מהמערה שנית היה מסי ומרפא מה ששרף בנו, לרמוז שצריכין לתקן ולרפאות אף חיי שעה שיוכלו בני אדם לחיות אף בעוה"ו, ולכן צריכין לתפלה להתפלל על חיי שעה.

זה זא לרמוז ההוא קצא עם שני צדי ההדס שהחזיק צידו, ואמר להם שיש שתי צחינות בעולם, צחי' זכור, שארו"ל (פסחים ק"ו ע"א) זכרהו על היין, דהיינו שעובדין את השי"ת צחיי שעה דהיינו צענינים גשמיים כהענוגי צבת, ויש צחי' שמור, מרמוז ללומדי תורה כמ"ש רש"י עה"פ (דברים י"ב, כ"ח) שמור ושבעת, שמור זו משנה. ושניהם הן כהדסים הנותנין ריח טוב כצמחים, דהיינו שעולים לריח נוחות להשי"ת, כי שניהם ממלאים תפקיד חשוב בעולם.

וע"ז אמר רשז"י לזנו כמה חזיצין מלות על ישראל, פי' שהמלות ממשיכין חזיצות על ישראל צעיני השי"ת, דכולס עולים לנתת רוח לפניו ית'. ולז נחה דעתו של ר' אלעזר, כי נוכח לראות שכן הוא האמת, ושז לא נתן עיניו לשרוף דברים של חיי שעה, כי ראה שגם זהו עבודת ד'. וזדרך זה יוצן מה שאמר חז"י הרבה עשו כרשז"י ולא עלתה צידן, ואין הכוונה שזה מוכיח שדעתו של רשז"י אינה אמת ח"ו, דזודאי אלו ואלו דברי אלקים

חיים, אלא בא לומר שלבאו"א יש תפקיד מיוחד, והרבה עשו כרשב"י, אבל כיון שלא היה הדבר מתאים עם שורש נשמתם ועם תפקידם שלמענו באו לעולם, לכן לא עלתה צידן, ובא בזה לחזק אותם האנשים שאינם יכולין להתנהג כרשב"י שלא יחד אפם בעבודתם, כי הדבר תלוי בשורש הנשמה, ולכן כשעשו כר' ישמעאל עלתה צידן, כי התנהגות זו שפיר היתה כפי שורש נשמתם.

❖ הילולת התנא רבי מאיר בעל הנס בי"ד אייר ❖

תחת אחד השיחים שח רבינו בקדשו אודות מה שאומרים העולם שיום פסח שני הוא יום הילולת התנא רבי מאיר בעל הנס הטמון בטבריא, ואמר שאין לו שחר, וגם הוא בהיותו שם בבחרותו לאחר המלחמה, לא ראה בין הנאספים שום אחד מן החסידים ואנשי מעשה מתושבי טבריא, וכשחקר אודות זה נודע לו מתושבי עיר טבריא שאין לו מקור מוסמך, ובספרי האר"י הק' לא נמצא אלא אודות ל"ג בעומר שהאריה"ק עלה לציון רשב"י זי"ע באתרא קדישא מירון, אבל מרבי מאיר בעה"נ לא נזכר כלום.

וסיבת הדבר שאנשים בדו מלבם לומר כן, הוא מחמת שהעומדים בראש קופת ההקדש שאצל ציון התנא רבי מאיר בעל הנס נתקנאו בקופת ההקדש שאצל התנא האלוקי רשב"י שהיתה מתמלאת מאד מחמת המוני האנשים שפקדו את ציונו ביום ל"ג בעומר והפרישו לצדקה לזכות רשב"י ביום הילולא דיליה, וגם מקניית זכות ההדלקה ועוד כיו"ב, והיצר להם על שאצלם אינו כן, ועל כן הוציאו הקול שיום פסח שני הוא יום הילולת התנא רבי מאיר, ומאז הקדימו אנשים רבים לצאת לדרך - שארכה אז כמה ימים - ועקמו את דרכם לשהות באותו יום בטבריא אצל ציון התנא רבי מאיר.

ובליל פסח שני לקטו עצים וענפים ועשו ג"כ הדלקה כאשר במירון, ותיהום כל העיר, וישמחו כל העם בזמירות וריקודין, ואכן עלתה בידם שאנשים התחילו לבוא שם, וכתבו אצל קופותיהם באותיות גדולות "אלקא דמאיר ענני", ובכך החלה גם קופתם להתמלאות מנדבת הבאים, והפייטנים שבהם המציאו מיד איזה פזמון כעין בר יוחאי. ומ"מ עדיין היתה יד ההקדש שבמירון על העליונה, ולעולם לא השיגו ההקדש בטבריא כסכום שהשיגו ההקדש במירון.

עת רצון היום לנו בהילולא דבר יוחאי

לשעה ולדורות

די הייליגע ווערטער פון הייליגן רב - א "מבין" אויף רבי
שמעון בר יוחאי - וואס קומען זיך צוניץ היי-יאר

מ'קען עס טוהן פון דער היים אויך...

מאן דהו שלא נפקד בזש"ק קרוב לה' שנים אחר נישואיו, ביקש מן המשב"ק הגה"ח רבי ברוך חנה גרינפעלד שליט"א שישאל את פי רבינו הק' אם נכון הדבר שיקבל על עצמו שאם יפקד בזש"ק יקרא לבנו הנולד לו "שמעון", ע"ש התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, כמפורסם בקרב ישראל מדורות עולם שהיא סגולה לזש"ק. והשיב רבינו הק': "ס'איז א גומע רעיון".

ושאל המשב"ק היאך עושים זאת. והשיבו רבינו הק' בצחות: "מ'נייט אריין אין ביורא און מ'קויפט א מיקעט, און מ'פארט קיין מירון". ובתוך כדי דיבור חזר בו ואמר: "מ'קען עס טוהן פון דער היים אויך".

הלה עשה כן, ובל"ג בעומר דשנת תשס"ב הדליק נר לזכות התנא האלוקי רשב"י, ולמד שיעור בספר זוהר הקדוש, וקיבל על עצמו שאם יפקד בבן זכר יקרא לו

א. הלה התגורר בחו"ל והיה מלמד תינוקות והוקשתה לו הנסיעה למירון, וכנראה שרבינו הק' ידע זאת ברוח קדשו, וכנגד זה חזר בו תיכף, והמשיך ישועה בעדו בזכות התנא רשב"י גם אם יקבל על עצמו כן במעונו. ואכן במקרים אחרים הורה כשנשאל רבינו הק' אודות הנסיעה למירון, השיב שנכון לנסוע אף מחו"ל. ועכ"פ בימינו אלו שעם בני ישראל אנוסים בדבר זה, הנה לנו הוראת קדשו: "מ'קען עס טוהן פון דער היים אויך".

"שמעון" ע"ש התנא האלוקי רשב"י, וישמע ה' את תפילתו, וביום כ"ז שבט דשנת תשס"ג נולד לו בנו בכורו למזל טוב, ונקרא שמו בישראל "שמעון".

עוד סיפר, שבתחילת נשיאותו של רבינו הק' נכנס אל הקו"פ והזכיר עצמו לזש"ק, ושאלו רבינו הק' כמה שנים עברו מנשואיו, והשיב ג' ומחצה. נענה רבינו הק' ואמר: "דריי א האלב איז נישט געפערליך - פינעף זעקס יאר...".

הלה לא הבין כוונת קדשו באותה שעה, והיה נדמה כמי שמחזקו במילין שלא ישבר בקרבו כי אין בכך כלום, ורק אלו שממתנין ה' או ו' שנים אכן גדל סבלם. אולם לאחר שנפקד הבין למפרע את דבריו שהופיעו אצלו ברוה"ק, כיון שנפקד ה' ומחצה שנים אחר נישואיו, וזה היה כוונת רבינו "פינעף זעקס", היינו בין ה' לו'.

הלה סיפר עוד שבהזדמנות אחרת נכנס אל הקו"פ ורבינו הק' עמד לצאת אז מביתו, ומיהרו מאד, ונטל רבינו הק' הקוויטל ולא עיין בו כלל, רק ברכו תיכף ומיד באומר: "דו וועסט אי"ה האבן קינדער".

הלה סיפר עוד, שבהזדמנות הזכיר את אחד מידידיו שנוזק ג"כ לפקודת ישועה בזש"ק, ורבינו הק' לא הסכים להוציא שום ברכה מפיו. ולדאבון לב לא נפקד עדיין.

דברים הללו קבלנו בכתב מפי בעל המעשה בעצמו, ונעתיק אף את סיום דבריו: אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שזכינו להתקשר לצדיק אמת הלזה שכל דבריו נאמרו ברוח הקודש עד להפליא, ועם כל זאת החזיק עצמו בשפלות למעלה מהשגת אנוש, ולא התפעל כלל מגודל ועוצם מדרגותיו.

הרה"ק רבי שלומקה זוועהלער זי"ע פירש הכתוב בתהלים (קמ"ט) יפאר ענווים בישועה, שמי שמחזיק עצמו בעניויות יש לו כח לפעול ישועות לבני ישראל, ומעתה אין זה פלא שאצל רבינו הק' שהיה בתכלית הענוה נתגלגלו ישועות למעלה מדרך הטבע עד אין מספר, ואם כך היה בחיים חיותו, ק"ו לאחר הסתלקותו כאומז"ל גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם. זכותו יגן עלינו להיוושע בכל טוב סלה, אמן.

ענת גלה סוד גסתרים

ש'נה ב'ו ת'גלה ס'וד - שנת תשס"ב לפ"ק

האומנם כי אין לנו עסק בנסתרות, אבל להראות מקום באנו, שהשנה בו נשמעו לראשונה - בגלוי וברמיזא - מפי רבינו הק' אודות שהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי מגיע אליו, היתה שנת תשס"ב

א) התיבות שיצאו מפורש בקדושה ובטהרה מפי קדשו: "רבי שמעון בר יוחאי וועט זיין ביי מיר ל"ג בעומר", להרה"ח בנש"ק ר' אלימלך מיללער שליט"א, נאמרו בחודש טבת דשנת תשס"ב בהיכנסו אל הקודש פנימה לקוויטל.

ב) הסיפור הנ"ל שאמר לשואל שיכול לפעול ישועתו ממעונו, היה סמוך ונראה ליום ל"ג בעומר תשס"ב.

ג) בשבוע פרשת בשלח תשס"ב חזר הרה"ח ר' משה עליאס ע"ה מארה"ק ת"ו לאחר ששהה שם לזמן מה, ונכנס אל הקו"פ, ובתוך הדברים אמר לרבינו הק' שהיה גם במירון אצל ציון התנא האלוקי רשב"י. נענה רבינו הק' ואמר: "איך האב אים דא ביי מיר...". סתם ולא פירש.

ד) בערב ל"ג בעומר דשנת תשס"ב, אמר הרה"ח ר' שמחה האממער ע"ה לרבינו הק' שבא"י כבר נכנס יום הקדוש ל"ג בעומר. נענה רבינו הק' ואמר: "די השפעה הייבט זיך אן פון דארטן, און ס'קומט אן ביז דא אהער".

ובפשטות היה נראה שכיוון לומר, שההשפעה הקדושה מתחלת בארה"ק ולאחר כמה שעות נכנס היום הקדוש בחו"ל ג"כ, אבל לאחר שכבר נודע שרשב"י נמצא אצלו ממש, הרי לנו כוונה חדשה בדבריו הקדושים "ס'קומט ביז דא אהער" היינו אצלו ממש.

בוצינא קדישא

בהאי שתא שסבבו מן השמים - לעת עתה - שהמוני בני ישראל הפוקדים מדי שנה את ציון התנא האלוקי רשב"י באתרא קדישא מירון, ואת ציון המצוינת של רבינו הק' זי"ע בחז"ל, לא יוכלו בפועל לנסוע לשם, הנה העצה היעוצה היא להדליק נר קודש לזכותם, ולעסוק בדברי תורתם, ולשנות מידותיהם, כדאיאת בחז"ל שרשב"י אמר "שנו מידותי", ולספר מגודל קדושתם וצדקתם שהאירו פני תבל, וכפי שהורה רבינו הק' לאותו אברך שנוקק לפקודת ישועה

"מ'קען עס טוהן פון דער היים אויך"

ואף גם זאת ילמד משניות לעילוי נשמת רבינו הק' נפתלי צבי בן רבינו הק' שלמה ויתן צדקה בעדו (בלי שום פרסום, כפי שחקק בצוואתו הק') וישפוך נפשו בתחינה באמירת תהלים ושאר תחינות, ויאמין באמונה טהורה בה' ובמשה עבדו שהשי"ת ימלא משאלות לבו לטובה בזכות הצדיק

בעזהשי"ת יהיה ניתן לשמוע עובדין קדישין

במערכת "קול צדיק" שלווחה 4 ← 3

מישועות שנושעו בני ישראל אצל ציון רבינו הק' ביום ל"ג
בעומר בפרט ובשאר ימות השנה בכלל

הזקו ויאמץ לבבכם

ליקוטים עתורת רבנו הק' זי"ע

עניני התחזקות באמונה ובעיון בהשי"ת דכל עה דעביד לטב עביד

האיך שכל עגמת נפש הקטן והגדול הי' חסד נפלא אשר נברך עליו ברכת הודאה.

(מכתב קודש)

י'...עלה על זכרוני סבלך וצערך, ומריחוק מקום וקירוב הלב הנני משתתף במצבך כי ידעתי את מכאובך. אולם הלא דעת קניית להבין חובת השעה ואת התפקיד המוטל עליך כעת. והוא לקיים הפסוק תמים תהיה עם ד' אלקיך, וכפירוש רש"י שם וזל"ק: התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו, עכ"ל הזהב.

כלל גדול הוא דלפום צערא אגרא, ולפניך ההזדמנות להרויח שכר פי כמה מאחרים ע"י שתתאמץ בתוך צערך הגדול לקיים הוראת רש"י, כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו ית"ש הרבה הרבה יותר מסתם בני אדם הולכי תמים, ושכרך יהא הרבה מאד על פי פעלך (ראה בס' צל"ח ברכות ה' סוף ע"א).

דע כי כל תפילה היוצאת מפיו, כל פרק בתהלים, כל שורה בחומש וגמרא ושאר ספרי קודש הנלמד על ידך, שקול כנגד כו"כ פרקים הנאמרים מתוך מנוחה, כאמרם ז"ל טובה אחת בצער ממאה שלא בצער.

ואם עוד תזכה להתרום ולהעלות מעל יסוריך לקיים אוז"ל צריך לקבלניהו בשמחה, הלא אז אין

ח...כתבת שיש לך הרגשה שהשי"ת הזניח אותך, וחלילה מעלים עין ממך, כי זמנים רבים עוברים ואין עונה לתפלתך. וכל זה הוא היפוך האמונה, ועיקר הראשון הוא שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

לך נא ראה והתבונן בפרשיות הזמן שיוסף הצדיק נמכר וסבל שנים רבות צער ותלאות בבית הסוהר, ומ"מ שם בד' מבטחו כי בודאי לא סרה השגחתו ממנו כמו שכתוב ויהי ד' את יוסף. ובדורינו היה אדם גדול בענקים החזון איש זצ"ל שהי' דבוק בהשי"ת בתורתו ובעבודתו בכל עת ובכל שעה, ועכ"ז הי' מדוכא ביסורים שנים הרבה, ובודאי לא העלים ההשגחה ממנו ח"ו, שהרי נתקבלו תפילותיו וברכותיו לפעול ישועות אף למעלה מן הטבע¹, וכן היו צדיקים בכל הדורות וכדמצינו כבר בחז"ל. והזכרתי את הגאון הנ"ל כי הי' בזמנינו וזכיתי להכירו.

(מכתב קודש)

ט) ...קוה אל ד' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ד', כי בכל רגע ורגע הקב"ה משגיח מן החלונות ומציץ מן החרכים, והכל הוא בחשבון מדוייק ואין אדם סובל כחוט השערה יותר ממה שנקבע בשמים בעדו. ומסורת היא בידינו שלעתיד לבוא יתגלה

ז. אף אנו קטני דעת נוכל לומר כן על רבנו הק' זי"ע.

לשער ואין לספר האריך שתתחבב אצל ממו"ה הקב"ה, ותקנה לך בזה בכל רגע ורגע אוצרות ואוצרות אשר עליהן נאמר עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחכה לו.

(מכתב קודש)

יא) ...מתוך השתתפות במעמדו ומצבו, הנני לזרוז לעמוד בנסיון הבא לידו, ולחזק ולאמץ את לבבו באמונה עזה דכל מה דעביד רחמנא לטב עביד. כ"ק זקיני אדמו"ר הראשון לבית באבוב זי"ע היה רגיל לחזק לסובלי יסורין ר"ל במעשה יוסף הצדיק, שעברו עליו בדמי ימיו צרות ותלאות רבות, והאחרון הכביד שהושלך לבית הסוהר על לא עוול בכפיו, ולבסוף נתגלה שכל אלה היו הכנה להכרתו למשנה למלך ולכלכל את בית אביו, ועל ידו נתגלגלו כל ההשפעות לשעה ולדורות אשר יצאו מיציאת מצרים, ומקריעת ים סוף שהיתה בזכותו.

וממנו יקום ויגמור כל אדם השרוי בצער לברך על הרעה ולקבלה בשמחה כי חסד ורחמים גנוזים בהמאורע, ואמר אא"ז הרה"ק מראשפיץ זי"ע, ומובא בספרו של תלמידו הקדוש אא"ז הדברי חיים זי"ע, שלעתיד לבוא יתגלה בעליל החסד והחמלה שהי' טמון בכל צרה וצוקה.

(מכתב קודש)

יב) ...מ'פארציילט, אז ס'האט עמיצער געפרעגט פשט דעם מעזרטישער מגיד - אז די משנה זאגט: "חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה" - אז א מענטש איז מחויב צו דאנקן דעם אייבערשטן, אז חלילה ס'פאסירט עפעס א שלעכט'ס, איז מען מחויב צו דאנקן דעם אייבערשטן, פונקט אזוי ווי ס'פאסירט א גוטע זאך.

און רש"י זאגט נאך צו דארט אויפן ארט: "בשמחה - בלבב שלם", אז חלילה, אז מ'האט

עגמת נפש, דארף מען פונקט אזוי צו לויבן דעם אייבערשטן בשמחה.

האט יענער געפרעגט פשט דעם מגיד: "ווי איז דאס מעגליך? ווי קען א מענטש קומען צו די מדריגה, אז אפילו דעמאלטס ווען ס'איז אים חלילה נישט גוט, זאל ער פאר דעם דאנקן דעם אייבערשטן בשמחה?"

האט דער מגיד געזאגט: "ס'זיצט דארט אין בית מדרש א איד רבי זושא - ער האט געמיינט דער רבי ר' זושא - גייט אריין - זאלט איר אים פרעגן".

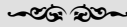
איז ער אריין געגאנגען אין בית מדרש, און ער האט אָנגעקוקט דעם רבי'ן ר' זושא, האט ער געזעהן אז ער איז א עני מדוכא, און א גרויסע בעל יסורים. איז ער צוגעגאנגען, האט ער געזאגט: "דער רבי האט מיך געשיקט צו אייך, איר זאלט מיר זאגן פשט אין די משנה "חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה".

- "אזוי?! דער רבי האט אייך געשיקט צו מיר?! דאס איז מיר א גרויסע פלא! איך הייב נישט אָן צו וואוסן פארוואס דער רבי האט אייך געשיקט צו מיר! ווייל געווענדליך, פשט אין "די" משנה דארף צו זאגן א מענטש וואס האט שוין מיט-געמאכט פארשידענע יסורים, פארשידענע שלעכט'ס, און ער האט געוואוסט ווי אזוי ער זאל מקיים זיין די משנה פון "חייב אדם לברך..." - אזא איד וואלט אייך געקענט זאגן פשט אין די משנה, אבער מיר איז ברוך השם קיינמאל נישט שלעכט געווען - זייט איך בין געבוירן פעהלט מיר חלילה גארנישט, איך האב כל טוב, איך ווייס נישט קיין פשט אין די משנה".

דער איד האט געזעהן דעם רבי'ן ר' זושא - זאגט ער: "נו, אויב אייך איז דאס גאנצן לעבן גוט, און אייך פעהלט גארנישט, איז פון דעם אליין ווייס איך שוין אויך דעם פשט אין די משנה".

(מתוך שיח קודש)

ובכתבי הקודש נאמר

ענתב קודש ערבינו הקדוש

לחזק לב נשבר לבל יתיאש עחעת התלאות הקשות העוברות עליו

...זמנים קשים מנשוא עוברים כעת על אחינו בני ישראל די בכל אתר ואחר, בעוה"ד אית מאן דפרע בגופי' ואית מאן דפרע בממוני' ואית דפרע בתרווייהו יחדיו רחמנא ליצלן. ואין עצה ואין תבונה אלא כעצת המשנה בסוף סוטה על עקבתא דמשיחא שאז הצרות מתגברות מיום ליום, שאמרו על זה אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים.

נא ונא ידידי היקר אל תתיאש ואל יעצב לבך על התלאות העוברות עליך, קוה אל ד' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ד', כבר אמרו גלגל הוא החוזר בעולם ולא כל העתים שוות וכל אדם עובר מצבים שונים בימי חייו. יש שהקב"ה מעשיר ומצליח את האדם כי בעת ההיא עלה ברצונו הפשוט ית' שאדם הזה יעבדהו ויתפלל ויעסוק בתומ"צ מתוך הרחבת הדעת מרוב כל, ויש שמשנה עתים ומכביד את הזמנים ומנסה את האדם בנסיון העוני והעינוי, כי בעת ההיא חפץ ד' בעבודה מתוך מרירות ושברון לב, ובהדי כבשי דרחמנא איך לנו מושג והשגה, וכבר נתקשה אף משה רבינו בסוד ענין כמוס הלז כאוז"ל בפ"ק דברכות.

ועל האדם לנקוט בהעצה שנתן החכם מכל אדם שלמה המלך ע"ה לאדם שסבל צרה, לחקוק על טבעתו המילין "גם זה יעבור", דמה שלא יעשה השכל יעשה הזמן, וסוף סוף ישתנה העת והמצב לטובה, וכעובדא הידועה ממרן הקדוש בעל נועם אלימלך זי"ע שאמר לחסידיו "א גאנצע נאכט שלאגט מען נישט", והקישוויים הן עדאי וזמניים ויחלפו ויעברו כחלום יעוף, דישועת ד' כהרף עין.

חובת האדם בזו השעה היא להתאזר בגבורה דקדושה לבל יאבד בטחונו בד', כי זה כל האדם להאמין דכל מה דעביד רחמנא לטב עביר, ואין ספק שחסדים נסתרים צפונים בתוך כל המאורעות, שהרי אין רחמים כרחמי השם יתברך, והקב"ה משגיח מן החלונות ומציץ מן החרכים על כל איש ואיש בכל רגע ורגע, ואם כה עשה בעל הרחמים, בודאי טובא גניז בגוה כי לא כלו רחמיו יתברך שמו.

ואם אמנם זוכה האדם להתחזק בעת סבלו ומקבל יסוריו בשמחה, אז הוא מתגדל ומתרומם לעילא ולעילא והקב"ה אוהב אותו ומחבבו עד מאד, וכמשל הידוע ממרן הבעל שם טוב הקדוש ז"ע כי האב הרוצה ללמד את בנו הפעוט ללכת, מתרחק ממנו מעט כדי שבנו ינסה לילך ולהתקרב אליו, וכאשר בנו מתחיל ללכת אליו, האב מתרחק עוד יותר למען יתרגל בנו בהילוך. והכל הוא לטובת בנו שיתגדל מלהיות פעוט וילמוד לילך כאדם מבוגר. וכאשר האב מצליח בזה ובנו לומד לילך, אז חובק האב את בנו באהבה רבה ומחבבו עוד יותר מקדם. וכמו"כ יש שהקדוש ברוך הוא מתרחק מן האדם כי רצונו ית' שהאיש יתגדל ויתרומם ויתגבר במדת הבטחון, וכאשר עומד בנסיון, שכרו הרבה מאד שהקב"ה חוזר ומתקרב אליו באהבה גדולה ועצומה. וכה אירע באיוב שסבל צרות צרורות ונוראות ולבסוף נתברך בכפליים מבתחלה.

הן אמת שאנו מבקשים שאל תביאנו לידי נסיון וכו' ואמרז"ל על יסורין לא הן ולא שכרן, אבל אם כבר באו היסורין, מה יתן ומה יוסיף היגון והדאגה. אין זה אלא עצת השטן, וכי כה נוח לו לאדם להוסיף כאב על בעיותיו ליפול אז בפח היצה"ר. עת הנסיון עת מלחמה היא, ועל האדם ללחום קשות עם יצרו להתחזק ולהתעורר לבלתי להתרעם חלילה כלפי מעלה. ואם יעלה הדבר בידו, אז ראוי לו לשמוח בנצחוננו, כי אין שמחה כשמחת הנצחון. ואולי יזכה לבוא ולהגיע למדרגת השמחים ביסורין שעליהם אמה"כ ואוהביו כצאת השמש בגבורתו כאז"ל.

ואם לעתים ירפו ידיו ויתגברו עליו מכאוביו ח"ו, אז יוציא ספר התהלים וישפוך את נפשו לפני צורו וקונו המתאוה לתפלתן של ישראל, ולב נשבר ונדכה לא יבזה השם יתברך, ושערי רמעות לא ננעלו, והקדוש ברוך הוא השומע תפלות כל פה בודאי יחזק את לבו ויחיש ישועתו.

ויהי רצון שהקדוש ברוך הוא אשר בידו לגדל ולחזק לכל הוא יחזק ויאמץ רוחך וישיש אותך לטובה, ובמהרה יצמיח קרן ישועתך, והנני מצפה ומחכה בכליון עינים שתבשר לי בקרוב בשורות טובות בכל העינים ויתהפך הגלגל לטובה, וגדול יהא כבוד הבית האחרון מן הראשון ויתרומם קרן הצלחתך על גפי מרומי קרת, ואז תראה בעליל כי הירידה היתה לצורך עלי' למעלה למעלה, כנפשך וכןפשי ידיך מחבבך ומוקירך המברכך בשנה טובה ומעוטרת בהצלחה נשגבה ובששון ושמחה.

ידידך עוז המעטיר להצלחתך

פתי צבי הלארמאס